

Overweging 1 januari 2023

Op de eerste plaats natuurlijk de beste wensen voor jullie allemaal. We zeggen dat o zo makkelijk maar wat houdt dat nu precies in. De gedachte die Leo las laat zien dat er een voorkant en achterkant en dienen ook een binnenkant te hebben. De achterkant is het jaar dat we afgesloten hebben, de voorkant is de mooie wensen die we zelf hebben en elkaar toewensen en de binnenkant is zoals in de tekst genoemd de binnenkant.

Hoe leggen we een verbinding tussen het oude en nieuwe jaar? Gaan we door op de oude voet dan betekent dat we stil blijven staan en dat nieuwe jaar daagt ons eigenlijk juist uit om vooruit te kijken en vooruit te gaan, nieuwe stappen te zetten. Juist daarom maken veel mensen goede voornemens. Voornemens die vaak voortkomen uit een wensdenken naar beter en anders.

Het afgelopen jaar is natuurlijk anders verlopen dan gehoopt. Wat waren we blij dat corona op zijn einde liep. Toen kwam er oorlog op een steenworp afstand die zijn schaduw afwierp over ook ons dagelijks leven. Een schaduw die de wereld raakt door aardgas en oliecrisis kortweg een energiecrisis die m.n. de armsten, zij die leven aan de rand van de samenleving: mensen in een uitkering, mensen die met een of twee banen amper rond kunnen komen, mensen met een aowtje, mensen in de ontwikkelingslanden.

Die crisis zoals zovele andere crises lossen we niet meteen op en dwarsbomen misschien wel onze goede voornemens.

En toch is die overgang van het ene na het andere jaar ook weer een kans. Een kans om niet te blijven hangen in wat niet kan, in het zien van beren op de weg maar om naar het positieve te kijken naar wat wel kan.

Zo is die overgang evenals het nieuwe jaar een smalle loopplank tussen wat er nu is en wat we ieder voor zich en wij als gemeenschap en misschien wel als samenleving ons wensen: voorspoed, geluk, veel mooie momenten.

Maar die loopplank is smal. Naast die loopplank is zoveel waar we geen invloed op hebben. Want wie had gedacht voor 24 februari 2022 dat we op een steenworp afstand oorlog zouden meemaken die ons leven zo beïnvloeden zou? Wie zou gedacht hebben dat de kosten voor energie mensen zo onderdruk zou zetten en zoveel mensen in de kou zet letterlijk en figuurlijk door dat hun maand een paar dagen, een week te lang duurt.

Misschien een wat somber verhaal vanmorgen maar zo is het niet bedoeld. Wat ik bedoel te zeggen is dat we moeten durven geloven dat het anders kan en dat geloof mogen we halen uit een oud verhaal dat tot ons is gekomen in dat Kind

van Bethlehem. Dat kind leerde ons dat als je maar geloofd in dat het anders kan, misschien wel dat het anders moet.

Die weg die dat Kind ons wees is net als die loopplank smal. Het betekent dat in plaats van de focus richten op alleen jezelf de focus verleggen naar de ander, naar de mens die leeft met jou dichtbij, maar ook ver weg omdat de wereld nu eenmaal een dorp geworden is. Wat ik doe, hoe ik leef heeft direct gevolgen voor medemensen dichtbij en ver weg. We kunnen het zien de ongelijke verdeling van de goederen en de rijkdommen van de aarde maakt dat zij die leven op plekken waar mensen niets of weinig hebben om van de te leven vanzelf naar hier komen waar ze denken het beter te hebben misschien en vaak genoeg ook nog bewaarheid tegen beter weten in.

Wat ik wens voor 2023 is dat we mogen bouwen aan een samenleving te beginnen dichtbij huis waar mensen zich gehoord, gekend, gezien weten, ja mee mogen doen ongeacht wie ze zijn. Een wereld waarin macht niet uitmondt in neerdrukken van mensen maar macht een positieve kracht mag zijn die mensen omhoog haalt die nu nog het onderspit derven.

Ik wens een wereld waar mensen naast en niet tegenover elkaar staan en zich daadwerkelijk als zusters en broeders samen werken hand in hand aan een samenleving waar de ene mens niet de andere naar het leven staat en waar we eerlijk delen alles wat we hebben en wat we zijn.

Te beginnen binnen onze eigen gezinnen, binnen deze geloofsgemeenschap want de loopplank is maar smal en teveel willen maakt dat we er ook weer snel van afvallen en dat het wensen blijven.

Er is een smalle loopplank die het oude met het nieuwe jaar verbindt. Er is een smalle loopplank die kerstmis met het nieuwe jaar verbindt, er is een smalle loopplank die mensen met elkaar verbindt die smalle loopplank heet LIEFDE. Mag die LIEFDE groeien dichtbij tussen mensen en ons verbinden met mensen wereldwijd dan wordt misschien waar wat we straks samen uitspreken:

Er staat een tafel gedekt, een lange grote wereldwijde tafel,
een tafel voor alle mensen, een broederschap van God,
brood en vrede voor iedereen. Niemand vergeten
de tafel van breken en delen,
van zorg om allen met nieuwe liefde te bedienen,
opdat er vrede komt die God bedoeld heeft.

Mag dat ons gegeven zijn in dit nieuwe jaar.
Zalig Nieuwjaar!